

Το κήρυγμα του αποστόλου Παύλου και τα αποτελέσματά του (Πραξ. 17,3-4)

[Ορθοδοξία](#) / [Καινή Διαθήκη](#)

[Χρήστος Οικονόμου, Πρόεδρος Τμήματος Θεολογίας Πανεπιστημίου Λευκωσίας](#)

Η ενότητα αυτή αποτελεί ουσιαστικά το κεντρικό σημείο της διηγήσεως. Περιλαμβάνει το κήρυγμα του Παύλου στη συναγωγή των Ιουδαίων και τη συγκρότηση της πρώτης χριστιανικής κοινότητας της Θεσσαλονίκης. Από τη σύνθεση της τοπικής εκκλησίας μπορούμε στη συνέχεια να ξεκινήσουμε για να μελετήσουμε τα προβλήματα που θα προκύψουν από τη στάση της ιουδαϊκής κοινότητας των Ελλήνων, των εθνικών, απέναντι στη διδασκαλία και το πρόσωπο του αποστόλου.

3. ³διανοίγων καὶ παρατιθέμενος ὅτι τὸν Χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός, Ἰησοῦς ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. ⁴ καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἐπίσθησαν καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλα, τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι.
4. Διανοίγων καὶ παρατιθέμενος ὅτι τὸν Χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός, [ὁ] Ἰησοῦς ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.

Το ρῆμα διανοίγω στο στίχο 17,3 σημαίνει ερμηνεύω, αναπτύσσω τις Γραφές κάνω σαφές το μήνυμα των συγγραφέων. Παρέθετε ο Παύλος χωρία για να κάνει πιστευτό τον λόγο προς τους ακροατές του. Το κήρυγμα του Παύλου στη συναγωγή των Ιουδαίων, όπως συνοψίζεται στο στίχο μας, έχει τρεις βασικούς άξονες· α) ο Μεσσίας θα πάθει, β) θα αναστηθεί από τους νεκρούς, ώστε να εκπληρωθούν οι προφητείες και γ) αυτός ο Μεσσίας Χριστός είναι ο ιστορικός

Ιησούς που κηρύσσει ο απόστολος στη Θεσσαλονίκη.

Το πρόβλημα στην προκείμενη περίπτωση είναι ποια μεσσιανική αντίληψη πρέσβευαν οι Ιουδαίοι της εποχής του Παύλου και αν οι αποδείξεις που παρουσίαζε ο απόστολος από τις Γραφές έπειθαν τους ακροατές του ή δημιουργούσαν μεγαλύτερη σύγχυση και αντίθεση.

Στις μεσσιανικές αντιλήψεις των Ιουδαίων της εποχής του Χριστού επικρατούσε μια ρευστότητα. Γι' αυτό οι ερευνητές διακρίνουν την ύπαρξη δύο τάσεων· η μια ανέμενε τον Μεσσία ως στρατάρχη και θριαμβευτή, ενώ η δεύτερη ως ταπεινό και παθητό[1]. Εξάλλου και από τα κείμενα της εποχής, Κ.Δ., απόκρυφες Αποκαλύψεις και Ραββινική εξήγηση της Π.Δ., φαίνεται ότι τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του αναμενόμενου Μεσσία ήσαν τρία· α) Ο Μεσσίας είναι ο απεσταλμένος από τον Θεό σωτήρας του λαού. Την σωτηρία μερικοί αντιλαμβάνονταν ως απαλλαγή από την αμαρτία. Στο σύνολό τους όμως πίστευαν στην εθνική σωτηρία. Ιδιαίτερα οι απόκρυφες Αποκαλύψεις, τόνιζαν τον εθνικοπολιτικό χαρακτήρα του Μεσσία, αλλά με αυτή την προοπτική κατανοούσε ο λαός, την εποχή του Χριστού και τις παλαιότερες προφητείες. Ο Μεσσίας θα ήταν το πρότυπο του θεοκρατικού βασιλιά. β) Η εποχή του Μεσσία θα ήταν η περίοδος της εκπληρώσεως όλων των πόθων και ελπίδων των Ιουδαίων. γ) Ο Μεσσίας θα κυριαρχούσε σ' όλους τους βασιλείς και τα έθνη της γης[2].

Η ταύτιση του Χριστού με τον Ιησού στο στίχο μας σημαίνει ότι ο Παύλος[3] ταυτίζει τον ιστορικό Ιησού με τον Μεσσία και όχι κάποιο Χριστό που είναι έξω από την ιστορική πραγματικότητα. Με την αναφορά στο όνομα του Ιησού, ο Παύλος έχει σκοπό να κάνει σαφές το γεγονός ότι αυτός που γεννήθηκε στη Βηθλεέμ καλείται Ιησούς και είναι ο Χριστός. Στο πρόσωπο του έχουμε την εκπλήρωση της μακροχρόνιας ελπίδας του Ισραηλιτικού λαού για τον Μεσσία ως λυτρωτή και σωτήρα του κόσμου.

[**Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ**](#)

Παραπομπές:

[1] Τη σύγχρονη προβληματική για τις μεσσιανικές αντιλήψεις των Ιουδαίων βλ. Σ. Χρ. Αγουρίδη, *Η ιουδαϊκή εσχατολογία των χρόνων της Καινής Διαθήκης (Κριτική των νεωτέρων επί του θέματος θεωριών)*, Αθήναι 1956, σελ. 11 εξ.

[2] Σ. Χρ. Αγουρίδη, *Όπ. παρ.*, σελ. 63.

[3] Περισσότερα για τον Χριστό στην Π.Δ. κατά τον Παύλο βλ. Α.Τ. Hanson, *Jesus Christ in the Old Testament*, London 1965, σελ. 10 εξ.

<https://bit.ly/3dZt98E>